

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ
ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

Επιμέλεια διαγωνίσματος: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΑΝΤΖΟΥΛΗ

A1.

Δεν σου πέρασε η οργή όταν περνούσες τα σύνορα της πατρίδας; Παρόλο που είχες έλθει με εχθρική και απειλητική διάθεση, γιατί, όταν είδες τη Ρώμη, δεν σου ήρθε στο μυαλό: «Μέσα σ' εκείνα τα τείχη βρίσκονται το σπίτι και οι εφέστιοι θεοί μου, η μητέρα, η σύζυγος και τα παιδιά (μου)»; Αν λοιπόν εγώ δεν (σε) είχα γεννήσει, η Ρώμη δεν θα πολιορκείτο· αν δεν είχα γιο, θα πέθαινα ελεύθερη σε ελεύθερη πατρίδα. Εγώ τίποτε πια δεν μπορώ να πάθω, ούτε πρόκειται να είμαι για πολύ καιρό τόσο δυστυχισμένη: όμως αντίθετα αυτούς, αν συνεχίσεις, τους περιμένει ή πρόωρος θάνατος ή μακρόχρονη σκλαβιά.

Η Πορκία, η σύζυγος του Βρούτου, όταν έμαθε το σχέδιο του άντρα της να δολοφονήσει τον Καίσαρα (ή: για τη δολοφονία του Καίσαρα), ζήτησε ένα μαχαιράκι (ή: ξυράφι) μανικιουρίστα τάχα για να κόψει τα νύχια της και αυτοτραυματίστηκε μ' αυτό, καθώς της γλίστρησε δήθεν τυχαία. Έπειτα ο Βρούτος, αφού κλήθηκε στην κρεβατοκάμαρά (της) από τα ξεφωνητά των υπηρετριών, ήρθε για να τη μαλώσει, γιατί τάχα (κατά τη γνώμη του) είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα.

B1.

1. succurrit - ε. κουρσάρος
2. pati - ζ. συμπάσχω
3. cognovisset - β. διάγνωση
4. patres - α. συμπατριώτης
5. mitteretur - γ. κομισάριος

B2.α. 1.β., 2.γ., 3.α.

B2.β. Ο Τίτος Λίβιος (59 π.Χ. - 17 μ.Χ.) ανέλαβε και διεκπεραίωσε την κορυφαία πεζογραφική παρουσίαση της ιστορικής διαδρομής της «αιώνιας Πόλης» από την ίδρυσή της (γι' αυτό και το έργο τιτλοφορούνταν *Ab urbe condita*) ως το 9 π.Χ. σε 142 βιβλία. Έννοιες όπως το «*mos maiorum*», η

«pietas», η «virtus» είναι κεντρικά νήματα που διατρέχουν τη ρητορική και τραγική ιστοριογραφία του.

Γ1.

conspectuum
domos
penatium vestrorum
fili
liberrime
diutius
haec
virum
maior -- magis
soli
nulla re
pessimam
provinciarum

Γ2.

caduntur
paritura sim
morituram esse
poterunt -- potuerint
perrexisti
interficiuntor
resecuisses
postulatum
elabendi
praeriperer
missuri fuerint
dic
dissentiebatis
placuisse

- Δ1.α. viri:** γενική υποκειμενική στο consilium
se: αντικείμενο του ρήματος vulneravit, άμεση αυτοπάθεια
solus: ομοιόπτωτος κατηγορηματικός προσδιορισμός στο P. Scipio Aemiliānus
mitti: τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο στο ρήμα placet

Δ1.β. **quod tonsoris praeripuisset officium:**

- ο δευτερεύουσα επιρρηματική αιτιολογική πρόταση
- ο εκφέρεται με υποτακτική, γιατί δηλώνει αιτιολογία υποκειμενική, συγκεκριμένα χρόνου υπερσυντελικού (praeripuisset), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (venit) και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν
- ο λειτουργεί συντακτικά ως επιρρηματικός προσδιορισμός της αιτίας στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα το venit
- ο tonsoris praerepto officio (a Porcia)

Δ2.α. ingrediēti: επιρρηματική χρονική μετοχή που δηλώνει το σύγχρονο, γιατί είναι σε χρόνο ενεστώτα, συνημμένη στο tibi, ως επιρρηματικός προσδιορισμός χρόνου στο ρήμα non cecidit.

Ανάλυση: dum ingrederis/ingredere &
cum ingredereris/ ingrederere

Δ2.β. Inquit neutrum sibi mitti placere, quia alter nihil haberet, alteri nihil esset satis.

